

LEO

Matthias Diependaele

**‘Je mag een
crisis nooit
onbenut laten’**

**Het Molenbeek van
Laurent Mutambayi**

**Inez De Coninck & Wilfried Vandaele:
‘Meer open ruimte voor Vlaanderen’**

13

‘Soms vraagt de PS om mijn steun. Als het over veiligheid of integratie gaat: geen probleem’

Laurent Mutambayi

8

‘Er is niks mis met een overheid die niet meer uitgeeft dan er binnenkomt’

Matthias Diependaele

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Evelien Barbieux, Matthias Cooreman, Maarten Debruyne, Diederik Demuyne, Jeroen Dujardin, Joris Sterckx, Tinne Stukkens, Jan Van Camp, Stefanie Verstappen.
Directeur: Piet De Zaeger.

Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Jeroen Hanselaer (cover), ©Anne Deknock, ©Andreas Van Esbroeck, ©James Arthur, ©Frankie and Fish, ©Emy Elleboog, ©ID, ©Belga Image
Jaarabonnement: € 12,50 op rekeningnummer BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningstraat 47 bus 6 – 1000 Brussel

24

‘Burgemeester zijn,
dat moet uit je
hart komen, zoals
een hobby’

Huub Broers

VERDER

Aan het werk	4
Breedbeeld	8
De gsm van	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten
op 23 januari 2021.
Het eerstvolgende nummer
verschijnt op 8 maart 2021.

Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie [@de_NVA](https://twitter.com/de_NVA) op Twitter
 [@de_NVA](https://www.instagram.com/de_NVA) op Instagram

‘OPLUCHTING NA BREXIT-AKKOORD, MAAR GROTE VREUGDE VOEL IK NIET’

Kerstavond bracht ons op de valreep een akkoord voor een geordende Brexit. Opluchting. Na 4,5 jaar komt er een einde aan een periode van grote (rechts)onzekerheid. Even lang volgde ik het dossier op de voet. Eerst als minister-president en nu als Europees Parlements lid. Voor onze exportnatie Vlaanderen zou een *no-deal* catastrofaal geweest zijn.

Grote vreugde voel ik evenwel niet. Begin dit jaar verloren we met het Verenigd Koninkrijk niet alleen een goede partner binnen de Europese Unie, maar ook een bondgenoot voor een competitieve Unie. En hoewel economisch het allerergste is vermeden, maakt dit verlies voor Vlaanderen – minstens 0,6 procent van het bruto nationaal product en 6.500 jobs – de krater van de coronapandemie nog dieper.

Gelukkig is de EU ingegaan op onze vraag om met een Brexitfonds de meest getroffen regio's en sectoren bij te staan. De Vlaamse Regering onder leiding van Jan Jambon zal daarvan goed gebruikmaken.

Tot slot moeten we de hand blijven uitsteken naar onze Britse, Schotse, Welshe en Noord-Ierse vrienden door open te staan voor zo groot mogelijke samenwerking, onder andere inzake onderzoek en ontwikkeling, ruimtevaart, de Noordzee, ... Hopelijk komt er in de toekomst nog een goed akkoord voor studentenuitwisseling.

Laat deze deal dus ook een startschot zijn om met elkaar te blijven praten en hopelijk tot een steeds sterkere samenwerking met het Verenigd Koninkrijk te komen in de toekomst.

Geert Bourgeois
Delegatievoorzitter Europees Parlement

VLAAMS

Inez De Coninck en Wilfried Vandaele tevreden met akkoord over bouwshift

‘MEER OPEN RUIJITE VOOR VLAANDEREN’

Onder impuls van minister-president Geert Bourgeois zette de vorige Vlaamse Regering een ambitieuze visie op papier om de open ruimte in Vlaanderen te bewaren en de verharding tegen te gaan. De regering-Jambon wil dat plan – zeg maar ‘de bouwshift’ – nu concreet vormgeven. Voor de N-VA volgen Inez De Coninck en Wilfried Vandaele het dossier op.

Een eerste stap is het zogenaamde instrumentendecreet, dat instrumenten aanreikt om bestemmingswijzigingen mogelijk te maken en te compenseren.

Dat moet ervoor zorgen dat de bouwshift voldoende draagvlak heeft bij de bevolking. Nadat ze eerdere versies grondig bediscussieerden en bijstuurden, bereikten de meerderheidspartijen in het Vlaams Parlement eind december een politiek akkoord.

Welke bijsturingen waren nodig?

Inez: ‘Het instrumentendecreet regelt onder andere de vergoeding die eigenaars ontvangen als hun grond aan waarde verliest door een planningsinitiatief van de overheid. Wanneer

bouwgrond bijvoorbeeld omgezet wordt naar natuurgebied, zal de eigenaar een meer billijke vergoeding ontvangen dan vroeger.’

‘We zetten de lokale besturen aan het roer: ze krijgen de autonomie die ze verdienen’

Wilfried: ‘In die gevallen wordt de zogenaamde planschaderegeling toegepast. De vergoeding wordt berekend op basis van de werkelijke waarde en getoetst aan dertien criteria. Dat geld moet natuurlijk wel ergens vandaan komen. Wie zijn grond door een initiatief van de overheid in waarde ziet stijgen, zal daarom een groter deel van die waardevermeerdering aan de overheid moeten afstaan: 25 tot 50 procent.’

Er is ook een nieuwe regeling voor de woonreservegebieden?

Wilfried: ‘We gaan verder dan wat in

het Vlaamse regeerakkoord staat en werkten een nieuwe regeling uit voor de woonreservegebieden. Dat zijn gebieden die aansluiten bij woongebied, maar het nog niet zijn. We willen die beschermen en plaatsen een ‘stolp’ over de nog niet ontwikkelde woonreservegebieden. Alleen de gemeenteraad kan die ophef-

fen door een gemotiveerde beslissing en na inspraak van de bevolking.’

Inez: ‘Sommige woonreservegebieden zijn goed gelegen, bijvoorbeeld bij een woonkern. Maar vele andere liggen slecht, bijvoorbeeld niet aan een uitgeruste weg, of ze zijn waterziek.

Met deze beslissing zetten we de lokale besturen aan het roer: ze krijgen de autonomie die ze verdienen. De gemeenteraad beschikt tot 2040 over drie opties. De gemeente kan de reservegebieden ontwikkelen voor wonen en aanverwante functies als de gronden goed gelegen zijn. Een tweede mogelijkheid is dat reservegebied een andere functie krijgt, en dan treedt de planschaderegeling op. Ofwel blijft het

gebied reservegebied en zal de Vlaamse overheid in 2040 bekijken wat ermee moet gebeuren.’

Wilfried Vandaele en Inez De Coninck zijn in elk geval blij met het bereikte resultaat. ‘Natuurlijk is deze regeling een compromis. Maar voor het eerst in lange tijd zetten we een concrete stap om het ruimtelijke beleid in Vlaanderen een andere klemtoon te geven.’ ■

Zuhal Demir: ‘Lokale besturen krijgen de teugels in handen’

Zuhal Demir

Vlaams minister van Omgeving Zuhal Demir vindt de bijsturing van het instrumentendecreet en het voorstel van decreet rond de woonreservegebieden een goede zaak voor alle Vlamingen en voor onze open ruimte.

‘In de eerste plaats creëren we draagvlak voor de bouwshift bij de getroffen grondeigenaars, want ze worden correct vergoed voor hun waardeverlies’, zegt Zuhal Demir. ‘Met het decreet rond de woonreservegebieden geven we bovendien 12.000 hectare woonreservegebied een betere bescherming tegen ongewenste aansnijding.

Vanuit Vlaanderen zeggen we daarmee duidelijk: ‘Nee, dat kan niet zonder pardon worden aangesneden.’ We geven de lokale besturen daarbij de teugels in handen. Zij maken de bouwshift op lokaal niveau mee waar. Op die manier komen we ook tegemoet aan de groeiende vraag om onze open ruimte in Vlaanderen beter te beschermen.’

FEDERAAL

Kamerlid Kathleen Depoorter
trekt al maanden aan de alarmbel

'VACCINATIES REGIONALISEREN ZOU ALLES VLOTTER DOEN GAAN'

Omdat het bij corona om een pandemie gaat, zijn de aankoop van vaccins en vaccinatiemateriaal, en de organisatie en financiering van de vaccinatiecampagne een federale bevoegdheid. Kamerlid Kathleen Depoorter volgt het dossier met argusogen.

Kathleen Depoorter: 'Tussen april en eind december was er voldoende tijd om te proefdraaien. Dat dit nog moest gebeuren terwijl de vaccins al in de diepvriezer lagen, is schrijnend.'

In andere werelddelen worden de vaccins vroeger geleverd, en ook in Europa lopen de leverings- en vaccinatiesnelheden uiteen. Hoe verklaar je dat?

'Voor de aankoop van de vaccins stapte de federale regering mee in de Europese aankoopstrategie. Het voordeel daarvan is dat de prijzen op grote schaal zijn afgesproken. Maar het nadeel is dat iemand anders beslist over welke vaccins we aankopen en wanneer ze geleverd worden. We weten het dus niet. Heeft België geen tijdslijn opgenomen in zijn contract? Verzette Frankrijk zich echt tegen de aankoop van meer Duitse vaccins? Speelden er andere inter-Europese spanningen mee? En hoe zwaar weegt de flater

door dat de bestelbon van 2,5 miljoen extra dosissen voor dit land niet ondertekend werd?'

Los daarvan was er in eigen land tot voor kort gewoonweg geen Covid-vaccinatie-strategie. Nochtans waarschuwde jij in mei al dat er daarvan dringend werk gemaakt moest worden.

'Het valt inderdaad op dat de vaccinatiestrategie voor België pas voorgesteld werd op het moment dat er in Duitsland al vaccinatiedorpen stonden. Je herinnert je ongetwijfeld de stoere weddenschap van minister van Volksgezondheid Frank Vandenbroucke (sp.a): we zouden tegen 5 januari klaar

zijn om de vaccinatiecampagne op volle toeren te laten draaien. Dat bleek wensdenken. Van de eerste lading van tienduizend vaccins werden er maar zevenhonderd gebruikt voor een symbolische prik. De noodzakelijke procedures en handelingen stonden nog niet op punt. Nochtans was er tussen april en eind december voldoende tijd om te proefdraaien. Dat dit nog moest gebeuren terwijl de vaccins al in de diepvriezer lagen, is schrijnend.'

'Ook het oproep- en registratiesysteem dat de federale overheid moest uitwerken was niet klaar, laat staan de koppeling van dat systeem aan het medi-

VLAAMS

JAN JAMBON WIL VERKOOP VAN VASTGOED DIGITALISEREN

Jan Jambon

'Van de eerste lading van tien-duizend vaccins werden er maar zevenhonderd gebruikt voor een symbolische prik'

sche dossier bij de huisarts en huisapotheker. Nochtans is die koppeling, net als de invoer van een unieke barcode per vaccin, van het grootste belang voor de opvolging van de patiënten.'

Volgens de N-VA zouden de vaccinaties beter geregionaliseerd worden. Waarom?

'Dat de institutionele lasagne een nefaste rol speelt, is overduidelijk: een interministeriële conferentie moet beslissen wat de deelstaten uitvoeren. Dat maakt het de regio's extra moeilijk. We zagen ook dat de Franstaligen een interfederale afspraak over de vaccinatie in woonzorgcentra aan hun laars lapten. Als je weken moet vergaderen om interfederale afspraken te maken en dan honoreert men die afspraken niet: waarom zit je dan zolang met elkaar te vergaderen? Dan kan je alles beter meteen regionaliseren.'

Hoe zie je het verdere verloop van de vaccinatiecampagne?

'Als de vaccins op tijd geleverd worden, en als de federale regering erin slaagt voldoende spuiten en injectienaalden te voorzien, kan de vaccinatiecampagne snel en vlot gaan. Er staat alvast een leger aan gemotiveerde artsen, zorgverstrekkers en vrijwilligers klaar.' ■

Vlaams minister van Digitalisering Jan Jambon wil dat Vlaanderen een voorbeeld wordt op het vlak van digitalisering. Een van de concrete projecten is de digitalisering van de verkoop van vastgoed.

Wie vandaag een huis of appartement koopt of verkoopt, moet vaak drie of vier maanden wachten tot de verkoop is afgerond omdat een heleboel gegevens manueel opgezocht moeten worden. 'Dat is niet meer van deze tijd', vindt Jambon.

Alle gegevens die notarissen en makelaars moeten opzoeken, zijn beschikbaar bij de overheid. 'Samen met de vastgoedsector willen we al die informatiestromen digitaliseren. Op die manier kan een verkoop al binnen een aantal werkdagen rond zijn.'

De tijdswinst voor kopers en verkopers, en ook voor de vastgoedsector zelf, is enorm en van grote economische waarde. De Vlaamse Regering wil die snelle verkopen al tegen eind 2022 mogelijk maken.

FEDERAAL

'MAAK STATIONS TOEGANKELIJKER MET OPBRENGST LEEGSTAAND VASTGOED'

Met meer dan driehonderd leegstaande gebouwen is de NMBS een leegstandsbezitter. 'De NMBS moet haar leegstaande gebouwen versneld verkopen of verhuren', oppert Kamerlid Tomas Roggeman. 'Met de opbrengst kunnen we stations toegankelijk maken voor mensen met een beperking.'

Uit een inventaris blijkt dat de NMBS in januari 2020 meer dan driehonderd leegstaande gebouwen had. Het leegstaande spoorpatrimonium behelst hangars, werkplaatsen, bureaus, seinhuizen, woningen en 116 leegstaande stationsgebouwen. Op haar immowebste stelt de NMBS nog geen vijf procent daarvan te koop of te huur.

'De NMBS zit dus op een zak geld', stelt Roggeman vast. 'Toch is er elk jaar een stevige dotatie nodig om de rekening te doen kloppen. Bovendien heeft de NMBS nog 2,3 miljard euro aan schuld.'

Tomas Roggeman

Rolstoeltoegankelijk

Terwijl honderden gebouwen van de spoormaatschappij leegstaan, zijn er ook grote noden. In 2019 waren bijvoorbeeld amper 65 van de 550 stations rolstoeltoegankelijk. 'Laat de NMBS de inkomsten uit de verkoop van oud patrimonium dus maar gebruiken om haar andere publieke gebouwen aan te pakken.'

VLAAMS MINISTER VAN
BEGROTING MATTHIAS
DIEPENDAELE STAAT VOOR
ENORME UITDAGING

**'BESTE MIDDEL
TEGEN ZIEKE
BEGROTING
IS GEZONDE
ECONOMIE'**

Toen we Matthias Diependaele vorig jaar interviewden, blaakte hij van zelfvertrouwen over zijn taak als kersvers Vlaams minister van Begroting. Maar vandaag is nog weinig hetzelfde als toen. De coronapandemie gaf onze economie een opdoffer van jewelste. ‘We mogen vooral niet de fout maken die België al decennialang maakt: jaar na jaar de tekorten opstapelen.’

H *et laatste wat je wilde, was schulden doorschuiven naar de volgende generaties. Hoe sta je daar vandaag tegenover, Matthias?*

‘Dat is nog altijd het laatste wat ik wil. Er is ook helemaal niets mis met een overheid die niet meer uitgeeft dan er binnenkomt, integendeel. Maar vorig jaar kon natuurlijk niemand voorspellen dat we te maken zouden krijgen met de ergste gezondheids- en economische crisis sinds de Tweede Wereldoorlog. Het is zelfs een beetje ironisch: begin vorig jaar hield ik nog een speech over het feit dat we geen glazen bol hebben, en dat we nooit kunnen voorspellen hoe onze economie en onze samenleving zullen evolueren. Wel, dát heb ik alvast goed voorspeld.’ *(draait even met de ogen)*

- geboren op 7 augustus 1979 in Sint-Niklaas, als derde kind in een gezin van vier
- studeerde Rechten in Leuven met specialisatie internationaal en Europees recht
- begon in 2006 als politiek medewerker van Europees Parlementslid Frieda Brepoels
- Vlaams Parlementslid van 2009 tot 2019 en Vlaams fractievoorzitter vanaf 2013
- sinds 2013 gemeenteraadslid en in 2019 schepen in Zottegem
- sinds 2019 Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
- vake van Marthe, Manon, Marie en Sander

‘Wie gaat dat betalen?’ moet zowat de meest gestelde vraag zijn als het over de financiële impact van de coronacrisis gaat. Is het echt zo erg gesteld met de begroting als iedereen vreest?

‘We hoeven er geen doekjes om te winden: onze begroting kleurt bloedrood. Dat kan ook niet anders. Onze economie krijgt zware klappen en de maatschappelijke uitdagingen, onder meer in de gezondheidszorg, zijn enorm. Het water staat heel wat ondernemingen aan de lippen. Vooral kleine zelfstandigen hebben het heel moeilijk. We halen met de Vlaamse overheid alles uit de kast om hen zo goed mogelijk te ondersteunen. We hebben 2020 afgesloten met een tekort van ongeveer zeven miljard euro. Dat betekent dat er per Vlaming een schuld van meer dan duizend euro is bijgekomen.’

‘De belastingen verhogen is voor mij geen optie. We betalen in dit land al meer dan genoeg belastingen’

‘Dat is op zich al een probleem. Maar wat nog erger is, is dat we dat tekort de komende jaren structureel meenemen. We mogen vooral niet de fout maken die België al decennialang maakt: jaar na jaar de tekorten opstapelen.’

‘We moeten er dus goed over waken dat we geen terugkerende maatregelen uitvoeren die de begroting jaar na jaar in het rood duwen en waardoor het tekort op langere termijn steeds groter wordt. Dát moeten we aanpakken. Ook in Vlaanderen. We zijn dan wel met voor-sprong de beste leerling van de klas, maar we mogen onze Vlaamse traditie van een goed financieel beleid niet laten varen.’

Is een begrotingsevenwicht in 2024 – aan het einde van de legislatuur – dan nog haalbaar?

‘We varen nog in de mist. Om die vraag te kunnen beantwoorden, moet er duidelijkheid zijn over de economische vooruitzichten. Ik maak mij geen illusies: de impact is sowieso enorm. Eenvoudig zal het zeker niet zijn, maar ik streef er wel naar om zo snel mogelijk terug te keren naar een gezond financieel beleid.’

‘Eén ding staat vast: de belastingen verhogen, is voor mij geen optie. We betalen in dit land al meer dan genoeg belastingen. Als de begroting ontspoord, moeten we dus niet kijken naar onze inkomsten, maar onze uitgaven grondig onder de loep nemen.’

Hoe wil je dat dan aanpakken?

‘We hebben op zijn minst een duidelijk traject nodig. Het eerste wat we nu moeten doen, is volop inzetten op relance. We moeten ervoor zorgen dat onze ondernemers deze crisis overleven. Het beste geneesmiddel tegen een zieke begroting is een gezonde economie. En daarvoor halen we met de Vlaamse Regering alles uit de kast: we voorzien liefst 4,3 miljard euro om onze economie een boost te geven.’

We rekenden daarvoor op een aanzienlijk deel van de Europese relancemiddelen.

Ondertussen is de verdeelsleutel bekend: van de 5,9 miljard euro Europese coronasteun gaat 1,2 miljard naar de federale overheid. Van wat rest is bijna de helft – 2,25 miljard euro – voor Vlaanderen. Is dat voldoende?

‘Ik ben er zeker van dat onze minister-president heeft binnengehaald wat mogelijk was. Natuurlijk mag het altijd meer zijn, maar er is nu eenmaal de Belgische realiteit. Veel hangt ook af van de criteria die Europa gebruikte. Als België de verdeellogica van de Europese Unie had gevolgd, zou Vlaanderen →

amper veertig procent gekregen hebben in plaats van bijna de helft. Bij de bepaling hoeveel elke EU-lidstaat kreeg, keek Europa vooral naar inkomen per capita en de werkloosheidscijfers. Die logica speelde in de kaart van Wallonië. Terwijl wij wel de sterkste economie hebben en zorgen voor drie vijfde van het bruto binnenlands product van het land. Europa hanteerde daar een vreemde logica, als je het mij vraagt. Sterke economieën trekken de rest immers mee als zij kunnen zorgen voor een snel herstel. Daar zou de relance dus als eerste moeten starten.’

‘Maar kom, het is goed dat de deelstaten erin geslaagd zijn om tot een compromis te komen en dat er nu een verdeling is. Het is niet het moment om onze relance te laten wachten. Sowieso voeren we ons relanceplan volledig uit, ongeacht het bedrag dat we van Europa krijgen. Bovendien ga ik ervan uit dat het deel dat als voorafname naar het federale niveau gaat, ook voor het gros in onze regio wordt geïnvesteerd. Daar is de gangbare verdeelsleutel dat zestig procent naar Vlaanderen gaat.’

Wat gaat Vlaanderen concreet doen met die middelen?

‘Vlaanderen was als een van de eerste klaar met de contouren van een relanceplan. Dat is voornamelijk gericht op investeringen in de echte zin van het woord. Investeringen die economische groei opleveren. Denk maar aan infrastructuurwerken, digitalisering en innovatie.’

Vlaanderen weer in orde maken, zodat we er – als de crisis voorbij is – beter voorstaan dan voorheen?

‘Absoluut! Je mag een crisis nooit

Matthias Diependaele: ‘We mogen onze Vlaamse traditie van een goed financieel beleid niet laten varen.’

‘We moeten dit moment aangrijpen om onze begroting van binnenuit te hervormen’

onbenut laten. We moeten onze Vlaamse veerkracht gebruiken om een voorsprong te nemen. Maar dat doe je niet alleen door geld uit te geven aan investeringen. Als overheid moeten we onszelf ook in vraag durven te stellen en de nodige hervormingen doorvoeren. Daarvoor is moed nodig. Onze partij moet het voortouw nemen in de Vlaamse Regering. Als de N-VA dat niet kan, kan niemand het.’

‘Helaas heeft de federale overheid voor veel hervormingen de sleutels

in handen. Een flexibeler arbeidsmarktbeleid, verregaande fiscale vereenvoudiging, noem maar op. Dat zijn allemaal zaken die op federaal niveau aangepakt moeten worden.’

Wat kan je in Vlaanderen dan wel doen?

‘We moeten dit moment aangrijpen om onze begroting van binnenuit te hervormen. We moeten van de begroting een beleidssturend instrument maken. Voor de meeste mensen klinkt dat saai, daarvan ben ik me bewust. Maar het is cruciaal dat we de logica omkeren. Bij elke vraag die er vanuit onze maatschappij komt naar meer middelen – en dat kunnen heel terechte vragen zijn – kijken we vandaag of we dat geld kunnen vrijmaken. Wat ik wil doen, is de redenering omdraaien: welk geld hebben we, en wat willen we daarmee

'Een betuttelende overheid wiegt de creativiteit en zelfredzaamheid van de burgers in slaap'

Fraude sociale woningen aanpakken

Een sociale woning huren en tegelijk een woning bezitten in Spanje, Marokko of Turkije? Dat is fraude en misbruik van belastinggeld. Daarom investeert Matthias Diependaele vijf miljoen euro in buitenlands vermogensonderzoek.

Sociale huurders mogen geen eigendom of gedeeltelijke eigendom hebben. Dat is de logica zelf: we besteden als samenleving veel geld aan sociale huurwoningen en we moeten erop toezien dat die enkel terecht komen bij diegenen die er een nodig hebben. Mensen die toch een sociale woning huren terwijl ze zelf nog eigendom bezitten, bedriegen de boel. Zowel voor mensen die daardoor een sociale woning mislopen, als voor de belastingbetaler die zijn centen verkeerd ziet terecht komen, is dat ronduit oneerlijk. Net daarom zet de N-VA met minister van Wonen Diependaele harder in op fraudebestrijding.

Financiële ondersteuning

Ere wie ere toekomt: Woonhaven Antwerpen – onder voorzitterschap van schepen Fons Duchateau – was de eerste sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) die een werkbaar kader ontwikkelde om

fraude met buitenlandse eigendommen in kaart te brengen. Dat systeem gaan we nu in principe over heel Vlaanderen uitrollen.

De Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen heeft een oproep gelanceerd naar private onderzoeksbureaus. SHM's kunnen dan zelf beslissen of ze willen intekenen op die raamovereenkomst. Matthias Diependaele voorziet een financieel duwtje in de rug om de (voor)onderzoeken te bekostigen, zodat de drempel om malafide huurders op te sporen zo laag mogelijk is. Enkel zo kunnen we zorgen voor meer rechtvaardigheid op de sociale huurmarkt.

Zodra het raamakkoord van start gaat, vermoedelijk half februari, kan iedereen die sociaal verhuurt meteen ook een beroep doen op die financiële ondersteuning.

doen? Wat mij betreft gaat dat debat vrij ver. Wat moet een overheid doen, en wat moet ze vooral niet doen?

Je wil de overheid dus op dieet zetten?

'Dat klopt. Ik geloof dat het CEO en opiniemaker Ignace Van Doorselaere was die zei: 'De overheid verdikt met 100 gram per maand. Je praat dat telkens goed – 100 gram bijkomen is toch niet erg – maar als dat blijft duren, ben je aan het einde van de rit wel obees.' Alsof een overheid alles moet oplossen. Een betuttelende overheid wiegt de creativiteit en zelfredzaamheid van de Vlaming in slaap. Is het wel nuttig en logisch dat de overheid bepaalde zaken op zich neemt, of kan de private markt dit veel beter en goedkoper? Dat is een belangrijk maatschappelijk debat. De algemene filosofie is duidelijk: we werken met de centen van de mensen,

we zorgen er dus maar beter voor dat dat geld goed aangewend wordt.'

Hoe ga je dat concreet aanpakken?

'Er zijn drie instrumenten die we op dit moment uitwerken. We starten met grondige heroverwegingen: we gaan na welke uitgave verantwoord is en of elke cent wel goed besteed wordt. Aansluitend op die heroverwegingen starten we dan elk jaar enkele zogenaamde *spending reviews* op. Zo'n *spending review* keert een bepaalde uitgave die we doen helemaal binnenstebuiten: bereiken we wel het maatschappelijke doel dat we willen bereiken?'

'Ten tweede staat ook het Vlaamse subsidieregister bijna op punt. Dat is een overzicht van alle subsidies die we verlenen vanuit Vlaanderen. En ten slotte zijn we ook druk bezig met het uitwerken

van een uitgavenorm. Die moet het mogelijk maken om structureel te begroten en de evolutie van de uitgaven niet te laten hangen van de conjunctuur. Het einddoel moet zijn dat we niet meer uitgeven dan wat er binnenkomt. Dat is een simpele regel die elke goede huismoeder of -vader begrijpt. Met dat systeem keren we zo snel mogelijk terug naar de Vlaamse traditie van een gezond financieel beleid.'

Als we jou zo horen, weet je nog wat te doen de komende maanden en jaren. Wat zal je moeilijkste taak zijn?

'Goh, als je Ronald Reagan mag geloven, is een begroting in evenwicht houden helemaal niet zo moeilijk: 'Een begroting in evenwicht is zoals je maagdelijkheid behouden. Het enige wat je moet doen, is neen leren zeggen.' (lacht) ■

De gsm van Koen Metsu

Dit fotoalbum bevat niet meteen vakantiekiekjes, Koen.

'Begin december trok ik met een delegatie naar Syrië en Irak. De Koerden in Syrië vechten er vooral tegen Turkse en jihadistische rebellen. De foto's geven een impressie van de vluchtelingenkampen en onze gewonde bondgenoten. Ik sprak er eveneens met Belgische vrouwelijke terroristen. Ook Al Hol, een kamp dat in handen is van IS en waar we letterlijk moesten vluchten, liet een diepe indruk na. Hoe dat verlopen is, lees je overigens in mijn eerste boek, *Ontwapend*, dat net verschenen is.'

Na spanning volgt ontspanning. Welke apps gebruik je daarvoor?

'Na spanning volgt inspanning. (*lacht*) Ik sport graag, en met apps als *Training Peaks* kan ik mijn trainingen goed opvolgen. Ook mijn coach krijgt de resultaten te zien, zodat hij me kan bijsturen. Tijdens of na de inspanning zorgen klassiekers als *Spotify* en *Netflix* voor ontspanning.'

Hoe afhankelijk ben je van het kleine scherm?

'Ik probeer zo bereikbaar mogelijk te zijn. *Instagram*, *Facebook*, *LinkedIn*, *Twitter* ... Het staat allemaal op m'n smartphone. Mijn gsm is een onontbeerlijk werktuig. Hoewel de macht van die grote spelers me soms ook wel angst inboezemt. Maar ik volhard in de boosheid. *See you online!*'

Koen Metsu (*1981) is sinds 2012 burgemeester van Edegem en sinds 2014 federaal volksvertegenwoordiger. Samen met Jasmien heeft hij een dochtertje, Amélie, en een zoonje, Nathan.

✉ koen.metsu@n-va.be
 📱 [fb.com/koen.metsu.9](https://www.facebook.com/koen.metsu.9) 📧 @MetsuKoen
 🌐 www.koenmetsu.be 📱 @koenmetsu

HET MOLENBEEK

VAN LAURENT MUTAMBAYI

Je moet het maar durven: met Congolese wortels en als enige N-VA'er hameren op het gebruik van het Nederlands in de gemeenteraad van PS-bastion Sint-Jans-Molenbeek. Laurent Mutambayi doet het. LEO sprak met misschien wel de dapperste aller N-VA'ers.

Het is geen toeval dat Laurent Mutambayi bij de N-VA terecht kwam. 'Ik was actief bezig met de Congolese politiek. De huidige president van Congo (*Tshisekedi, red.*) is een heel goede vriend van mij.

Omdat we voor de presidentsverkiezingen van 2011 massale fraude vreesden, wilde ik contact leggen met mogelijke politieke partners in België. Bij alle partijen kreeg ik dezelfde reactie: 'Ja, u weet: zo is Congo.' Alleen bij de N-VA zei men: 'Dat kan niet. Kabila moet zich aan de wet houden.' Toen is de samenwerking begonnen.'

De eerste N-VA'er met wie het klikte, was Karl Vanlouwe. 'Karl was het begin van mijn traject bij de N-VA. Daarna maakte ik kennis met Theo (*Francken, red.*) en met Bart De Wever. Dat was al voor 2014.' Laurent liet de kans niet liggen. 'Dat is het verhaal van onze partij: kansen creëren en kansen pakken.'

Lid van de club

Hoe reageerde Laurents achterban daarop? 'In 2012 werkte ik als adjunct-directeur voor een bankfirma. Ik vroeg aan mijn collega's: 'Wat denken jullie van de N-VA? Ik zal misschien op hun lijst staan.' Hun spontane reactie: 'Nee, dat kan niet! Bij die bende racisten? Ik zie jou niet in die club zitten.' Ik moest lachen, want ik was al lid van die club.'

Aanvankelijk botste Laurents politieke kleurbekekenis op onbegrip. 'Ze voelden zich verraden. Ik kreeg continu de vraag: 'Wat heb je daar te zoeken als zwarte Afrikaan? Als Afrikaan hoor je bij de PS thuis.' Ik ben altijd kalm gebleven en heb de vraag omgedraaid. *Waarom zou een Afrikaan geen Vlaams-nationalist kunnen zijn?* Waarom zou iemand van vreemde origine geen leeuwenpin →

'Ik heb
heel veel
diplomatie
moeten
gebruiken'

HET MOLENBEEK VAN LAURENT MUTAMBAYI

- Geboren in Congo in 1974
- Zoon van Jean Paul Ntumba Katshinga, hoge rechter en stichter van de voornaamste vakbond voor de Congolese magistratuur, en van Marie-Jeanne Mujinga
- Diploma Rechten (VUB) en Economisch publiek- en bedrijfsrecht (Universiteit Utrecht)
- Jurist bij Citibank, senior client manager bij Hoist Krediet AB en adjunct-directeur PSA Finance Belux, bedrijfsjurist
- Raadgever staatssecretaris Theo Francken (2014-2018)
- Gemeenteraadslid in Sint-Jans-Molenbeek sinds 2018
- Trotse vader van Victoria, Jessyca en Laura
- Houdt van juridische literatuur, geschiedenis, muziek, schrijven en reizen

'Waarom zou een Afrikaan geen Vlaams-nationalist kunnen zijn?'

kunnen dragen, zeker als hij zich kan vinden in de ideologie van die partij? Dan zag ik dat die mensen zonder argumenten bleven.'

Dat Laurent na 2014 voor staatssecretaris Theo Francken gaat werken, is voor velen al even onbegrijpelijk. 'Ik werd als verloren schaap bekeken. Voor die mensen was Theo de duivel in persoon: 'Hij is racist. Je bent een zwarte, wat doe je bij zo'n mens?' Ik antwoordde dat ik achter het gedachtegoed van onze partij stond en dat Theo dat uitdraagt, dus waarom zou ik niet met hem mogen werken?'

Geleidelijk aan groeit het inzicht bij Laurents achterban. 'Ze begonnen te begrijpen dat de verhalen van andere politieke partijen over de N-VA grotendeels op leugens gebaseerd zijn. Nu zit ik in een comfortabele positie.' Tegenwoordig beginnen mensen zelfs hun weg te vinden naar Laurent. 'Enkele maanden geleden werd ik benaderd door een groep jongeren om ideeën uit te wisselen en om uit mijn ervaring te putten. Ik was zeer vereerd.'

Bedreigd tijdens campagne

In 2018 wacht een aartsmoeilijke horde: de gemeenteraadsverkiezingen. De N-VA trekt in Sint-Jans-Molenbeek met een eigen lijst naar de kiezer, met Laurent Mutambayi als lijsttrekker. 'Het was niet evident om campagne te voeren. Je weet, als N-VA zijn we niet overal in Brussel geliefd. En zeker niet als je van vreemde origine bent. Ik heb bedreigingen gekregen, ze wilden dat ik stopte met de campagne. Ze waren bang dat we een groot succes zouden boeken.'

Laurent is dan al een beetje bekend in Molenbeek. 'Ik woon al sinds 2007 in Molenbeek en ken redelijk veel mensen. Om een degelijke campagne te voeren, heb je connecties nodig binnen alle gemeenschappen. Ik kon ook op de traditionele achterban van onze partij rekenen, hét bewijs dat de N-VA geen racistische partij is.'

Vandaag zit Laurent al twee jaar in de gemeenteraad van Molenbeek. 'De start was moeilijk. Ik was nooit eerder raadslid geweest en ik kwam terecht in een vijandige omgeving. Niemand wilde naar me kijken of me de hand schudden. Ik hoorde ze fluisteren: 'Wie is dat? Een zwarte Vlaming? Spreekt u ook Nederlands?' Dan moest ik lachen: ik heb heel mijn rechtenopleiding in het Nederlands gedaan. Het waren trucjes om mij belachelijk te maken.'

De uitdagingen in Molenbeek zijn niet min en algemeen bekend. 'Radicalisering, geweld, goed bestuur, mobiliteit, integratie, netheid en leefbaarheid. Dat waren onze topprioriteiten tijdens de campagne en daarop blijven we nu nog hameren. Ik heb niet stilgezeten en heb burgemeester Catherine Moureaux en haar ploeg over verschillende thema's ondervraagd.'

De stem van de N-VA

Laurent heeft niet de illusie als eenmansfractie veel potten te breken. Toch is het belangrijk dat er een N-VA'er

'De Congolezen willen meer samenwerking met Vlaanderen, ze snakken naar de Vlaamse aanpak'

Wandelen in het Scheutbos: voor Laurent een ideale manier om te verpozen.

verkozen is. 'Door mij hebben we een stem in de gemeenteraad. Je bent zichtbaar, je kan je positie laten kennen.' Zoals in de discussie over de hoofddoek voor personeel aan het gemeenteloket. 'Voor ons is dat ondenkbaar. Dat is in strijd met het neutraliteitsbeginsel. Zaten we niet in de gemeenteraad, dan had ik onze positie niet kenbaar kunnen maken, tenzij in de media.'

Een ander voorbeeld is de afschaffing van de Nederlandstalige tolk. 'Ze wilden wegens Covid op hun kosten besparen. Ik zei: 'Nee, de Nederlandse taal is belangrijk voor ons. De dienstverlening moet tweetalig zijn en ook de discussie moet tweetalig verlopen.' Ook in het debat rond de vrijheid van meningsuiting, waarbij een leerkracht van een Molenbeekse basisschool werd geschorst omdat hij een bepaalde cartoon zou

hebben getoond, heb ik als raadslid onze positie verdedigd. Niemand mag voor zijn job vrezen wanneer hij het voor de vrijheid van meningsuiting opneemt.'

De eenmansfractie heeft ook voordelen, leerde Laurent. 'Je kan alle kanten op. Je positie is altijd op inhoud gebaseerd.

Nu heb ik goede relaties met iedereen. Soms vraagt de PS om mijn steun. Als het over veiligheid of integratie gaat: geen probleem. Dat is bespreekbaar. Ik heb heel veel diplomatie moeten gebruiken om zover te geraken.'

Soms lukt het zelfs om de PS een beetje pijn te doen. 'Ik had een motie ingediend om de *European Disability Card* van onze partijgenoot Pieter-Paul Moens in te voeren. De PS is daar niet *happy* mee. Ze vragen me om de motie om te zetten in een schriftelijke vraag, om een stemming te vermijden. Ik heb dat door en zeg uiteraard nee. Dat staat intussen al enkele maanden geagendeerd.'

Congo roept

We zijn bijna aan het einde van ons gesprek, wanneer Laurent terugkomt op zijn keuze voor de N-VA. 'Wat ik altijd leuk gevonden heb bij de N-VA is de duidelijkheid, zowel in eenvoudige als in moeilijke vraagstukken. De N-VA durft naar voren te komen met haar positie. De N-VA durft problemen te benoemen. Dat mis ik bij andere partijen. Ik voel me ook lekker bij ons migratieverhaal. Ik heb geen probleem met de uitwijzing van criminele illegalen die hier de boel komen verpesten.'

Tot slot wil Laurent nog iets kwijt over Congo. 'Ik hoop dankzij mijn inzet een brug te slaan tussen Vlaanderen en Congo. Ik krijg die vraag voortdurend: wanneer komen de Vlamingen naar Congo? De Congolezen willen meer samenwerking met Vlaanderen, ze snakken naar de Vlaamse aanpak. Ze zeggen: Congo is er ook voor Vlaanderen, de Vlamingen moeten terugkomen.' ■

Anders dan anders Afdelingen klinken op het nieuwe jaar

De gezellige en druk bijgewoone nieuwjaarsrecepties die onze afdelingen traditioneel organiseren voor leden en sympathisanten konden dit jaar helaas niet doorgaan wegens de coronamaatregelen. Toch lieten de lokale afdelingen hun leden niet in de kou staan en trakteerden ze op een andere manier dan anders. We lichten er enkele voorbeelden uit:

Veel succes,

Op de Vlaams-Brabantse provincieraad van 15 december legde **Gunther Coppens** (46) uit Sint-Pieters-Leeuw de eed af als gedeputeerde. Sinds 1 januari 2021 is hij bevoegd voor onder meer Wonen, Toerisme, Vlaams Beleid, Onderwijs, Financiën en Griffie.

In samenwerking met een lokale traiteur trakteerde zowel N-VA Boortmeerbeek als N-VA Pepingen de leden op pompoen- of tomatensoep. In Edegem kregen de leden eerlijke chocolade toegestopt.

Gunther en An!

Kersvers gedeputeerde An Vervliet, gedeputeerde Kurt Moens en voormalig gedeputeerde Annemie Charlier. (De foto dateert van voor de coronacrisis.)

In Oost-Vlaanderen legde **An Vervliet** (37) de eed af als nieuwe gedeputeerde. De Lebbeekse N-VA-politica neemt de fakkel over van partijgenote Annemie Charlier en krijgt dezelfde bevoegdheden als haar voorgangster: Ruimtelijke Ordening, Onroerend Erfgoed en Recreatiedomeinen.

Hartelijk bedankt, Annemie, voor je jarenlange inzet, en veel succes aan Gunther en An met hun nieuwe functie!

N-VA Oudenaarde zamelt speelgoed in

N-VA Oudenaarde blikt terug op een succesvolle speelgoedactie. Eind vorig jaar riep de afdeling op om speelgoed in te zamelen voor het Sociaal Huis in Oudenaarde en verschillende andere goede doelen in de Vlaamse Ardennen.

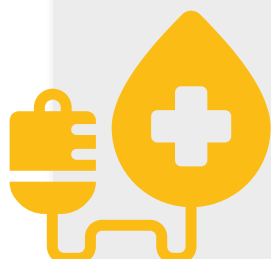

De coronamaatregelen maakten de inzameling er niet makkelijker op, maar (v.l.n.r.) gemeenteraadslid Kathy De Rycke en bestuursleden Thibault Vandeputte en Andy Vandekerckhove konden meermaals hun autokoffers met speelgoed vullen.

Een mensenleven redden voor een prikje? De N-VA doet het!

Voor de Warmste Week 2020 riep de N-VA al haar mandatarissen en bestuursleden op om bloed te geven. Dat het Rode Kruis-Vlaanderen dat extra duwtje in de rug in dank aanvaardde, hoort u overigens op bladzijde 22 en 23 uit de mond van gedelegeerd bestuurder prof. Philippe Vandekerckhove.

Onder het motto 'Toon je hart, geef bloed' namen honderden vrijwilligers deel aan de actie en gaven ze een uurtje van hun tijd. Ook zo maken wij met de N-VA het verschil.

VLAAMS

Koen Daniëls over
kwaliteit Vlaams onderwijs:

HOOG TIJD OM HET TIJ TE KEREN

Vlaanderen zakt op onderwijsvlak verder terug van de kop naar de buik van het peloton. Dat blijkt uit een vierjaarlijks internationaal vergelijkend onderzoek naar de prestaties van onze tienjarigen op het vlak van wiskunde en wetenschappen. Vlaams volksvertegenwoordiger Koen Daniëls maakt zich zorgen over de dalende trend.

Ten opzichte van 2015 dalen de punten van Vlaanderen voor wiskunde van 546 naar 532 en voor wetenschappen van 512 naar 501. 'Als je weet dat 40 punten overeenstemt met ongeveer één jaar scholing, moeten de alarmbellen overal afgaan', waarschuwt Koen Daniëls, die naast parlementslid ook pedagoog, ouder en voormalig leerkracht is. 'Die achteruitgang is nefast voor het kind, voor de gemeenschap en voor onze economie. Onze grijze cellen en technische handen zijn de belangrijkste, en misschien wel de enige grondstof die we in Vlaanderen hebben.'

Zestien jaar op dalende weg

De essentie van het onderwijs is dat we onze

jongeren kennis, vaardigheden, competenties en attitudes bijbrengen zodat ze zich kunnen ontwikkelen tot actieve burgers in onze samenleving. 'Maar de balans is de voorbije jaren helaas te fel doorgeslagen naar vaardigheden en competenties. Directe instructie – lesgeven in de meest letterlijke betekenis van het woord – heeft plaats moeten ruimen voor een meer 'constructivistische' pedagogische aanpak: eenzijdig inzetten op 'leuke' opdrachten, op welbevinden en op het terugschroeven van evaluaties.'

'Dat de onderwijskwaliteit al zestien jaar daalt, riep bij leerkrachten en ouders wel degelijk de vraag op of die aanpak wel de juiste was. Maar tot op de dag van vandaag houden koepels en allerlei structuren daaraan vast. Ze negeren hun eigen verantwoordelijkheid.' Volgens Koen Daniëls is het dan ook hoog tijd om het tij te keren. Duidelijke, concrete én ambitieuze onderwijsdoelen zijn essentieel. Net als een leerklimaat waarin leerkrachten zich ambitieus mogen richten op die doelen én waarin ze van hun leerlingen inspanningen en kennis

mogen verwachten. Ook het niveau van het Nederlands als onderwijstaal is cruciaal, tot spijt van wie het benijdt.

Ambitieuze eindtermen

'In het Vlaams Parlement zit de N-VA niet stil en verdedigen we die recepten. We hebben ingezet op nieuwe ambitieuze eindtermen. Niet alleen leggen we de lat weer hoger, we geven leerkrachten een houvast en sterke argumenten om in te zetten op basiskennis. Daarnaast komt er volgend jaar ook een Nederlandse taalscreening voor alle leerlingen van de derde kleuterklas om hun eventuele achterstand zo snel mogelijk in kaart te brengen en goed te maken. Er staan ook centrale toetsen in de steigers, zodat we bij alle leerlingen op bepaalde momenten in hun schoolcarrière de vinger aan de pols houden en gericht kunnen ingrijpen.'

'Aan alle ouders geef ik ten slotte graag een tip mee: als je kind thuiskomt van school, vraag niet – of niet alleen – of het leuk was. Vraag zeker wat je kind geleerd heeft op school. Er is werk aan de winkel en geen tijd te verliezen.' ■

BRUSSEL / VLAAMS

BLIJVEN VECHTEN TEGEN TAALDISCRIMINATIE IN BRUSSEL

In Brussel controleert de vicegouverneur alle aanwervingen en lokale benoemingen op hun overeenstemming met de taalwetgeving. Op basis daarvan maakt hij een jaarrapport. Daaruit blijkt dat het nog steeds bergaf gaat met het respect voor de taalwetgeving.

Het Vlaams Parlement en de VGC-Raad hielden op initiatief van de N-VA een hoorzitting over het recente taalrapport. Vlaams Parlementslid Annabel Tavernier en haar Brusselse collega Mathias Vanden Borre veroordelen scherp de structurele discriminatie van Vlaamse Brusselaars door de Brusselse lokale besturen. Zo is bijna 60 procent van de beslissingen bij de gemeenten en OCMW's niet conform de taalwetgeving. In de gemeenten voldeed 15,4 procent van de contrac-

tuele aanwervingen aan de bestuurstaalwet, en in de OCMW's was dat slechts 4,7 procent.

Gebrek aan respect

'We drijven steeds verder af van een echt doorleefde tweetaligheid in Brussel. Die is nochtans wettelijk vereist', zegt Tavernier. 'De Vlaamse Regering maakt van de versterking van het Nederlands in Brussel een echt speerpunt, met investeringen in het Nederlandstalige onderwijs, de taalcursussen NT2 en de inspanningen van het Huis van het Nederlands. Bij de Brusselse collega's ontbreekt die ambitie compleet. Het Nederlands staat voor hen op hetzelfde niveau als Bulgaars, Arabisch en het Hindi.'

'Brusselse gemeenten hebben duidelijk lak aan respect voor het tweetalige statuut van

Mathias Vanden Borre

Annabel Tavernier

het Brussels Gewest', vult Vanden Borre aan. 'Bovendien plegen ook de toezichhoudende overheden schuldig verzuim: zij treden niet op tegen de onwettige benoemingen.'

Onwettige aanwervingen vernietigen

De N-VA is er daarom een grote voorstander van om de huidige tijdelijke schorsingsbevoegdheid van de vicegouverneur uit te breiden tot de bevoegdheid om onwettige aanwervingen niet alleen tijdelijk op te schorten maar ook te vernietigen. 'Op die manier blijven structurele inbreuken tegen de taalwetgeving van de Brusselse gemeenten en OCMW's niet zomaar overeind, waar dat nu in honderd procent van de gevallen gebeurt. Meertaligheid in Brussel begint voor onze partij bij een duidelijk respect voor de wettelijke tweetaligheid.'

VLAAMS

STERKE OPENBARE OMROEP IN EEN DIGITAAL LANDSCHAP

Dit jaar gaat de nieuwe beheersovereenkomst tussen de Vlaamse overheid en de VRT van start. Een overeenkomst met een duidelijke Vlaamse stempel die werk maakt van een sterke en innoverende openbare omroep. Kwaliteit van productie en dienstverlening primeert daarbij.

'Met deze beheersovereenkomst moet de openbare omroep alle 6,5 miljoen Vlamingen bereiken en verbinden', stelt fractievoorzitter Wilfried Vandaele. 'Iedereen moet zich kunnen herkennen in het aanbod van de VRT, dat inspeelt op de Vlaamse identiteit. Als N-VA'ers hechten wij daarbij veel belang aan het gebruik van correct Nederlands.'

Transparantie

De nieuwe beheersovereenkomst vraagt ook meer transparantie. 'We verwachten van de VRT kwaliteitsvolle en objectieve informatie', vervolgt Vlaams Parlementslid Marius Meremans. 'Het is de taak van de VRT om open te communiceren rond zijn uitgaven aan schermgezichten en producties bijvoorbeeld. Daarnaast blijft de samenwerking met private zenders belangrijk om tot een sterk Vlaams medialandschap te komen.'

Vlaams Parlementslid Manuela Van Werde is dan weer blij met de nieuwe aandacht voor externe audioproductie. 'De VRT heeft een belangrijke marktversterkende taak. De openbare omroep kan nieuwe initiatieven detecteren en belangrijke steun verlenen.'

Wilfried Vandaele

Marius Meremans

Manuela Van Werde

DE GESCHIEDENIS HERHAALT ZICH IN NAGORNO-KARABACH

In de zuidelijke Kaukasus ligt de etnisch-Armeense enclave Nagorno-Karabach: de zelfverklearde onafhankelijke, niet-erkende Republiek Artsach. De betwiste regio was dit najaar nog het toneel van een etnisch-territoriale strijd waarbij duizenden doden te betreuren vielen.

Het bevroren conflict in de regio duurt al bijna een eeuw. Het gebied, een deel van het Russische tsarenrijk, werd na de Sovjet-overname toegewezen aan de Azerbeidzjaanse Socialistische Sovjetrepubliek als de *Auto-*

nome Oblast Nagorno Karabach met beperkte autonomie. Maar in de regio woonden grotendeels Armeniërs. In 1988 escaleerden de etnische spanningen tot een gewapend conflict. Een verzoek tot overheveling naar de Armeense Sovjetrepubliek werd een jaar later door Moskou geweigerd.

Niet veel later implodeerde de Sovjet-Unie. Azerbeidzjan en Armenië herwonnen hun onafhankelijkheid, en de strijd om Nagorno-Karabach duurde voort. Hoewel Azerbeidzjan het gebied tot zijn soevereine grondgebied rekende, verklaarde het

parlement van Nagorno-Karabach zich in september 1991 onafhankelijk. Maar niemand erkende die onafhankelijkheid.

Eindelijk vrede?

Er volgde een bloedig conflict met Azerbeidzjan, dat uitmondde in etnische zuiveringen en de ontheming van honderdduizenden Azeri's en Armeniërs. De Karabach-Armeniërs – militair gesteund door Armenië – veroverden Nagorno-Karabach en bezetten zeven Azerbeidzjaanse gebieden rondom de enclave als een soort veiligheids-gordel en als corridor tussen Armenië en hun herwonnen grondgebied. Het staakt-het-vuren op 12 mei 1994 beëindigde de oorlog die uiteindelijk zes jaar duurde.

De wapens werden dan wel neergelegd, de interne toestand blijft zeer onstabiel. Hoewel de internationale gemeenschap het gebied niet als onafhankelijke staat erkent, heeft het volgens het vredesakkoord onder meer wel recht op zelfbeschikking. De aanhoudende onrust leidde doorheen de jaren tot meerdere schendingen van de wapenstilstand. Eind september 2020 volgden zware gevechten, die zes weken aanhielden. Op 10 november kwam er na Russische bemiddeling een nieuwe wapenstilstand. Die hertekende de grenzen van de regio: Azerbeidzjan kreeg de territoriale veroveringen in en rondom Nagorno-Karabach, en Armenië moest zich terugtrekken uit de bezette Azerbeidzjaanse gebieden rondom de enclave.

Niettegenstaande het staakt-het-vuren werd er geen duurzame oplossing gevonden. De finale status van Nagorno-Karabach blijft onduidelijk. Zolang er internationaal geen antwoord komt, zal de situatie uiterst volatiel blijven. ■

De weg van Karolien Grosemans

Op kot in Leuven

Karolien studeert Germaanse filologie Engels en Duits aan de KU Leuven. In thuisdorp Herk-de-Stad leren velen haar kennen als leerkracht in de Sint-Martinusscholen.

Voor de klas

Ze staat 17 jaar voor de klas in verschillende middelbare scholen. 'Ik heb kunnen vaststellen dat lesgeven een prachtig beroep is, maar ook dat de leerkracht steeds minder baas is over zijn eigen lessen.'

In de politiek

In 2005 rolt Karolien vanuit het onderwijs in de politiek. Jef Jaenen, toen medewerker van Ben Weyts, overtuigt haar om een lidkaart aan te schaffen. 'Ik heb sowieso altijd sympathie voor de *underdog*, een rol die de N-VA toen vervulde.'

Meteten verkozen

In 2006 staat Karolien een eerste keer op de kieslijst in Herk-de-Stad. 'Er werd nog gezocht naar vrouwen. Door mijn contacten binnen het onderwijs was ik een interessante kandidate.' Ze wordt meteen verkozen: eerst als OCMW-raadslid, dan als gemeenteraadslid. Nadien wordt ze ook schepen van Sociale Zaken.

Commissie Defensie

2010 was een belangrijk jaar voor Karolien. Ze raakt verkozen in de Kamer en zetelt als enige vrouw in de commissie Defensie. Later wordt ze zelfs voorzitter van de commissie. 'Ik hield me vooral bezig met de investeringen, legeraankopen, de medische sector en welzijn.'

De cirkel is rond

In 2019 verhuist ze naar het Vlaams Parlement. Ze volgt landbouw op en is commissievoorzitter Onderwijs. 'Opnieuw krijg ik dus te maken met Ben Weyts. De cirkel is rond!'

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Philippe Vandekerckhove,
Rode Kruis-Vlaanderen

'VLAMINGEN ZIJN TROUWE BLOED- DONOREN'

Eind vorig jaar riep de N-VA al haar leden op om bloed te geven in het kader van de Warmste Week. Een oproep waaraan tal van N-VA'ers gehoor gaven. LEO sprak met professor Philippe Vandekerckhove, gedelegeerd bestuurder van het Rode Kruis-Vlaanderen, over het belang van bloed en plasma doneren. 'Acties zoals die van de N-VA helpen om nieuwe donoren te vinden.'

Wat is het belang van bloed geven in het algemeen?

'Zowel rode bloedcellen, plasma als bloedplaatjes zijn voor veel patiënten letterlijk van levensbelang. Denk aan mensen die veel bloed verliezen na een zwaar verkeersongeval. Maar ook kankerpatiënten, mensen met een immuunstoornis of bloedarmoede hebben op regelmatige basis nood aan bloedproducten. Het is dankzij onze donoren dat we hen kunnen helpen.'

Het is dus heel belangrijk dat er voldoende bloed wordt gedoneerd. Hoeveel donoren zouden er moeten zijn om comfortabel te zitten qua bloedvoorraden?

'In Vlaanderen zijn er bijna 200.000 geregistreerde donoren. Dat is zo'n drie procent van de bevolking. De bloedvoorraad is natuurlijk afhankelijk van het aantal donaties per donor, maar we weten dat, over het algemeen,

'Acties zoals die van de N-VA helpen om nieuwe donoren te vinden'

Prof. Philippe Vandekerckhove: 'In 2020 zamelden we zo'n twintig procent meer plasma in dan in 2019. Een heel positieve trend waarop we in 2021 graag verder willen bouwen.'

onze donoren zeer trouw op post zijn. Toch zouden we graag het percentage optrekken naar vier procent zodat we ook in de toekomst voldoende bloed, plasma en bloedplaatjes kunnen blijven verzamelen.'

De N-VA riep haar leden in het kader van de Warmste Week op om massaal bloed te geven. Zijn dergelijke acties nuttig en nodig?

'Ja, zeker. Alle donaties zijn meer dan welkom en we zijn ook steeds op zoek naar nieuwe donoren. Hoe meer organisaties onze boodschap verspreiden, hoe meer mensen we bereiken. Bovendien weten we dat velen

net dat extra duwtje kunnen gebruiken door bijvoorbeeld samen met collega's of vrienden te doneren. Zulke acties helpen daar zeker bij.'

Heeft de coronacrisis veel impact gehad op de vraag naar en het aanbod van bloed- en plasmadonoren?

'Als bloedinstelling is het niet onze taak om zoveel mogelijk bloed in te zamelen, maar wel om voldoende bloed te voorzien zodat de ziekenhuizen in ons land alle patiënten kunnen helpen. Door het uitstel van niet-dringende ingrepen tijdens de eerste coronagolf daalde de vraag naar rode bloedcellen

Wie is Philippe Vandekerckhove?

Philippe Vandekerckhove studeerde af als klinisch bioloog en behaalde later zijn doctoraat aan de KU Leuven. Nadien werkte hij als klinisch directeur in het UZ Leuven. Sinds 2003 is hij gedelegeerd bestuurder van Rode Kruis-Vlaanderen. Vandekerckhove heeft een uitgebreid palmares als lid van de raad van bestuur van meerdere ziekenhuizen en als docent.

vanuit ziekenhuizen heel sterk. Nadien volgde er een inhaalbeweging, maar globaal genomen lag de vraag naar bloed in 2020 in Vlaanderen ongeveer vijf procent lager dan in 2019.

‘We hebben daarom onze communicatie naar donoren aangepast zodat we geen overschotten creëerden. We vroegen bijvoorbeeld aan bloeddonoren om plasma te doneren. Plasma kan drie jaar bewaard worden, waardoor het minder impact ondervindt van tijdelijke schommelingen door de coronacrisis. Bovendien stijgt de vraag naar plasma wereldwijd en hebben we met de overheid een overeenkomst om jaarlijks meer plasma in te zamelen. Veel donoren gingen in op onze vraag: in 2020 zamelden we zo’n twintig procent meer plasma in dan in 2019. Een heel positieve trend waarop we in 2021 graag verder willen bouwen.’

Waarom zoekt het Rode Kruis specifiek naar mannelijke voormalige coronapatiënten?

‘Het plasma van genezen coronapatiënten zou gebruikt kunnen worden in de behandeling van Covid-19. Dat is een piste die we, samen met verschillende Belgische ziekenhuizen, onderzoeken.

Het plasma van vrouwelijke donoren wordt in deze studies momenteel niet gebruikt omdat het mogelijk antistoffen bevat die voor ernstige immunoreacties kunnen zorgen bij de ontvangers van dat plasma.’

Niet iedereen mag of wil bloed geven. Wat kunnen die mensen doen om te helpen?

‘In België is het voorzien van voldoende en veilige bloedproducten een van de belangrijkste taken van het Rode Kruis, maar dat is zeker niet het enige waar onze organisatie voor staat. Het Rode Kruis helpt op allerlei manieren en daaraan kan iedereen bijdragen. We werken naast ‘bloed’ nog rond twee belangrijke pijlers: ‘geld’ en ‘tijd’. ‘Geld’ klinkt misschien heel commercieel, maar wij zijn geen overheidsinstelling en de overgrote meerderheid van onze activiteiten kan alleen maar plaatsvinden dankzij de financiële steun van particulieren en bedrijven. Alle beetjes kunnen daarbij helpen. Daarnaast zijn wij ook steeds op zoek naar mensen die zelf de handen uit de mouwen willen steken: als vrijwilliger bij je lokale Rode Kruisafdeling, maar ook door bijvoorbeeld een opleiding Eerste Hulp te volgen of mee te gaan op een van onze vakantiekampen voor kwetsbare kinderen.’ ■

N-VA'ers tonen hun hart

De N-VA-actie ‘Toon je hart, geef bloed’ viel niet in dovemansoren bij onze leden. Van partijtoppers tot basismilitanten, tal van N-VA'ers gaven het beste van zichzelf en maakten zo mee het verschil. Op de nationale Facebookpagina en in de rubriek Dorpsstraat van deze LEO vindt u heel wat foto's van deze geslaagde actie.

Geflitst

‘Geef ons nog tien jaar’, zei PS-voorzitter Philippe Busquin in 1995. PS-kopstuk Di Rupo zei in 2005 bij de lancering van zijn Marshallplan hetzelfde. Maar na dertig jaar PS-beleid groeit bijna een op de vijf kinderen in Wallonië op in een gezin waar niemand werkt. Nergens in Europa zijn er dat zoveel.

‘De kijk op de arbeidsmarkt boven en beneden de taalgrens is zo verschillend, dat hervormingsplannen vaak neerkomen op stilstand’, schreef arbeidsmarktexpert Stijn Baert eind vorig jaar in Het Laatste Nieuws. ‘Het arbeidsmarktbeleid moet volledig een Vlaamse bevoegdheid worden.’ Wie zijn wij om deze expert tegen te spreken?

Op 18 januari legde Danny Pieters (64) de eed af als rechter van het Grondwettelijk Hof. Na zijn rechtenstudies werd Pieters hoogleraar socialezekerheidsrecht aan de KU Leuven. Daarnaast was hij een van de grondleggers van de N-VA.

Het Europees Hof van Justitie verklaarde het Vlaams verbod op onverdoofd slachten gegrond. Vlaams minister van Dierenwelzijn Ben Weyts reageerde tevreden op de uitspraak: ‘Vlaanderen is een voortrekker in het effectief vermijden van vermijdbaar dierenleed.’

‘De jongere generatie is klaar’

HUUB BROERS, 19 JAAR BURGEMEESTER VAN VOEREN, ZET EEN STAP TERUG

Hij had een illegale radiozender. Toen hij zijn partij onvoldoende Vlaamsgezind vond, kwam hij naar de N-VA. En – belangrijkst van al – hij veroverde Voeren op de Vlamingenhaters. Nu zet hij een stap terug, als burgemeester en als voorzitter van de Limburgse provincieraad. LEO sprak met Huub Broers (69).

Hobbyburgemeester. Zo ondertekent Huub Broers de e-mails tussen hem en LEO. ‘Burgemeester zijn, dat moet uit je hart komen, zoals een hobby. Ik was 19 jaar burgemeester van Voeren. Iets dat niet uit je hart komt, kan je in een landelijke gemeente als Voeren onmogelijk realiseren.’

Dat Huub ooit burgemeester zou worden, was geen echte verrassing. ‘Mijn opa was burgemeester, een

nonkel langs moederskant ook. Pa heeft 24 jaar in de gemeenteraad gezeten.’ Het Vlaamsgezinde heeft hij van zijn moeder. ‘Ma is het Vlaamse karakter van onze familie. Ik ben haar daarvoor eeuwig dankbaar.’ Zijn eerste politieke stappen zet Huub in de voetsporen van zijn vader. ‘Op een dag zei hij: ‘Ik stop ermee’. Iedereen in paniek. Mijn pa was het stemmenkanon aan Vlaamse kant. Ik had op dat moment al vijf jaar een illegale radiozender, Radio Voeren Uilenspiegel, en was een min of meer gekende figuur. Men heeft mij dan gevraagd om over te nemen van mijn pa.’

Toen zat Huub nog bij de CVP. In 2010 stapte hij over naar de N-VA, ‘de stal waar ik thuishoor’. ‘Op een bepaald ogenblik voelden Hendrik

Verbrugge (voormalig burgemeester van Alken en tot 2018 provincieraadslid, red.) en ik ons bij de CD&V niet meer gelukkig omtrent het Vlaamse karakter. Wij zijn met een manifest van de Boeffortgroep, waarin ook Wouter Beke zat, naar toenmalig voorzitter Marianne Thyssen gegaan en zeiden: ‘Als je dit wil gebruiken als partijmanifest, dan is dat voor ons geen probleem’. Het antwoord was neen. Toen hebben we gezegd: we gaan weg.’

Zonder verwachting

Na zijn overstap valt Huub van de ene verrassing in de andere. ‘Ik heb de stap gezet zonder enige politieke verwachting. Op een avond kreeg ik telefoon, zowel van Frieda Brepoels als van Jan Peumans: ‘Wil jij senator worden?’ Ik vergeet nooit wat ik toen gezegd heb: ‘Ik ga dat even voorleggen aan het partijbestuur van Voerbelangen’. Ik heb dat partijbestuur diezelfde avond bijeengeroepen, heb de situatie

1

2

3

4

1.
Eind jaren 80 tijdens een persconferentie van lokale partij Voerbelangen. Rechts van Huub: de vader van huidig burgemeester Joris Gaens.

2.
Aan het gemeentehuis begin jaren 80. 'Ten tijde van de Happart-kwestie moest de rijkswacht ons beschermen als we naar de gemeenteraad of naar huis gingen.'

3.
Namens de N-VA in de Senaat in 2012. 'Dat de N-VA-fractie mij als fractievoorzitter koos, was een complete verrassing.'

4.
Bij de viering van 50 jaar Voeren. Met Geert Bourgeois, Jan Peumans en Frieda Brepoels.

'Ik had nooit gedacht dat iemand van het kaliber van Bart De Wever het zo voor mij zou opnemen'

voorgelegd en zei: 'Ik ga nu naar buiten en laat de beslissing aan jullie over.' Het heeft geen vijf minuten geduurd.'

Een andere verrassing was dat Karl Vanlouwe en anderen hem later vroegen om fractievoorzitter te worden in de Senaat. En dan de compleet onverwachte erkenning live op tv door Bart De Wever op verkiezingsavond in 2014. 'Een tv-ploeg volgde Bart de hele avond. Op een bepaald moment zegt hij in de auto tegen zijn vrouw: 'En Huub Broers, niet verkozen! Ik heb het ze nog gezegd!' Daardoor was ik zo aangegrepen, daarvoor heb ik tranen gelaten. Ik had nooit gedacht dat iemand

van het kaliber van Bart De Wever het zo voor mij zou opnemen.'

De kracht van verVoering

In Voeren brengt Huub al die tijd als burgemeester de kracht van verandering in praktijk. 'Ik heb Voeren gemoderniseerd door het op de kaart te zetten als een combinatie van een landbouwgemeente en een toeristische, groene en Vlaamse gemeente. Mijn aanpak heeft heel wat mensen werk bezorgd.' De kiesuitslagen bevestigen. 'In 2000 wonnen wij met acht zetels tegen zeven, de keer daarna negen tegen zes en daarna tien tegen vijf, wat het nu nog altijd is.'

Eind 2019 stopt Huub een jaar vroeger dan verwacht als burgemeester. 'Ik had gemakkelijk een jaar verder kunnen doen. Maar er zijn nu eenmaal dingen waarvan je ziet dat het ook al goed kan gaan zonder jou. Stel je voor dat ik had gedaan zoals een bepaalde

kustburgemeester, ik geloof dat hij een graaf is, die tot zijn 104de burgemeester wil blijven. Hoeveel generaties worden er dan overgeslagen! Ik wist dat de jongere generatie klaar was.'

Als Huub een man van het hart is, dan zit zijn oma daar voor iets tussen. 'Mijn oma heeft me op haar sterfbed een opdracht gegeven. Ik was 16 jaar en zat op internaat. Ze zei: 'Jongske, ge weet toch wie wij zijn, hé. Ge moet dat zo blijven houden.' Er waren toen betogingen voor Leuven Vlaams. En ik vergeet het nooit, ik zat op een zondagavond bij haar en wilde vertrekken, toen ze zei: 'Ge gaat toch betogen?' Ik zei: 'Jamaar, oma, ik heb ook les en misschien mogen we niet van de school.' En zij zei: 'Neen!' Onverwacht mochten we van de school toch gaan betogen. Toen ik na de betoging weer op school was, riep de directeur mij bij zich. Mijn oma was gestorven. Dat mijn oma, die zo Vlaams was, mij die opdracht meegaf, spookt van toen door mijn hoofd.' ■

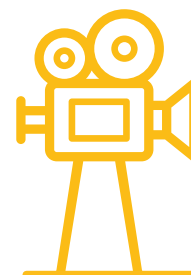
1

2

3

1 INTERNE BESTUURSVERKIEZINGEN

In november verkoos u samen met de andere N-VA-leden Bart De Wever opnieuw tot algemeen voorzitter. Van februari tot april ronden we de interne bestuursverkiezingen af. Op de agenda staan nog de verkiezing van het dagelijks bestuur en het partijbestuur, telkens door de leden van de nationale partijraad:

- partijraad van 6 februari: verkiezing algemeen secretaris en twee algemeen ondervoorzitters;
- partijraad van 13 maart: verkiezing vijftien leden van het partijbestuur;
- partijraad van 24 april: verkiezing algemeen penningmeester en partijraadscommissies.

Tot nader order gaat het om digitale stemmingen tijdens 'hybride' vergaderingen, waarbij slechts vier sprekers in levenden lijve aanwezig zijn en ongeveer tweehonderd partijraadsleden de vergadering van thuis uit volgen.

2 VLAAMS PARLEMENT VIERT GOUDEN JUBILEUM

Het Vlaams Parlement gedenkt in 2021 een gouden jubileum. Met een themanummer van het tijdschrift *Newsweek* trapte het Vlaams Parlement zijn jubileumjaar af.

De bewaarbijlage bij *Newsweek* is in de krantenwinkel te koop en brengt onder meer verschillende artikelen en foto's over het Vlaams Parlement vroeger en nu, waarin het verleden van de Vlaamse natievorming – met vele mooie maar ook donkere pagina's – recht in de ogen wordt gekeken.

'Voor de organisatie van verdere activiteiten moeten we uiteraard afwachten hoe de coronapandemie verder zal evolueren. We weten nog niet wat de volgende maanden ons zullen brengen. Maar ik weet wel dat de weg naar Vlaams zelfbestuur die we vijftig jaar geleden zijn ingeslagen, het beste is wat ons als Vlaamse gemeenschap kon overkomen' zegt parlementsvoorzitter Liesbeth Homans.

3 PODCAST VOOR EN DOOR JONGEREN

Goedendag! Zo heet de podcast van Jong N-VA vol boeiende gesprekken over de politieke actualiteit, voor en door jongeren. Van de rellen in Brussel tot de bestorming van het Capitool: onze jongerenpartij houdt de vinger aan de pols en heeft er veel over te vertellen.

De podcast is te beluisteren op alle grote podcastplatformen.

4 BART ZET DE PUNTJES OP DE I

Vijf weken op rij zette voorzitter Bart De Wever de puntjes op de i met evenveel korte filmpjes. Miste u in januari de eerste vier video's op de socialemediakanalen van de N-VA? Geen probleem, u kan de video's nog herbekijken op YouTube. Het vijfde filmpje gaat in première op zaterdag 6 februari.

Bart beet de spits af met een toelichting over Vlaamse veerkracht, het relanceprogramma

5

4

van de regering-Jambon. Daarna volgden informatieve video's – met een kwinkslag – over inburgering, het DNA van de N-VA, kernenergie en het confederalisme. Deel de filmpjes gerust via uw eigen sociale media. Ze maken nog eens extra duidelijk waar de N-VA voor staat en hoe ze zich onderscheidt van andere partijen.

Bekijk de filmpjes via het YouTubekanaal van de N-VA.

5 FRED & FRIEDA

De beperking van onze sociale contacten tijdens de coronacrisis is voor veel mensen een zware dobber. Zeker in onze zorg- en welzijnsinstellingen voelen velen zich geïsoleerd van de buitenwereld. Fred & Frieda, een initiatief van onder anderen Vlaams Parlementslid Lorin Parys, maakt extra sociaal contact mogelijk voor wie dat nodig heeft.

6

7

Wilt u mee het verschil maken door een kaartje te sturen, te (video)bellen of op bezoek te gaan bij iemand uit uw buurt die zich eenzaam voelt? Surf dan naar www.fredenfrieda.be en meld u aan als vrijwilliger. Op basis van interesse en woonplaats wordt u vervolgens via een zorgvoorziening gekoppeld aan iemand die nood heeft aan een babbel, een luisterend oor of een begrijpende blik.

6 KLEIN GELUKJE

Bij de N-VA gaat Valentijn al jaren niet onopgemerkt voorbij. Dit jaar delen onze lokale afdelingen geen chocolaatjes uit, maar wel gelukskoekjes. Liefst 60.000 koekjes om precies te zijn. Want wie kan er in deze moeilijke tijden geen klein gelukje gebruiken?

7 NIEUWJAARSTOESPRAAK

Bart De Wever hield zijn nieuwjaarstoespraak op zaterdag 23 januari in een lege Nekkerhal in Mechelen. Normaal gezien vormt die het decor voor het grote N-VA-nieuwjaarsfeest

met duizenden feestvierders, maar dat ging wegens corona helaas niet door.

Aan het begin van zijn rede stond De Wever daarbij stil. 'De terugblik op 2020 is confronterend. Maar de mensheid heeft ook veerkracht getoond, zei de voorzitter. 'Dankzij de inzet van zoveel gewone Vlamingen is Vlaanderen vandaag weliswaar zwaar aangeslagen, maar allesbehalve vérslagen.' Daarbij sprak hij ook zijn volste vertrouwen uit in onze Vlaamse ministers.

Tot slot maakte Bart De Wever duidelijk wat de komende jaren de opdracht is voor de N-VA: 'Confederalisme is de enige manier om de democratie in België te herstellen. Wij blijven dromen van en werken aan een Vlaanderen dat op eigen vleugels vliegt.'

De toespraak herbekijken kan op www.n-va.be/nieuws/nieuwjaarstoespraak2020 of via het YouTube-kanaal van de N-VA.

Liesbeth Stroobandt is fractiemedewerker in de Kamer

‘Een dag kan altijd volledig anders uitdraaien dan verwacht’

Hoe komt het toch dat parlementsleden altijd hun antwoord klaar hebben wanneer ze in debat gaan? Wij trokken naar de Kamer op zoek naar het antwoord en strikten daar Liesbeth Stroobandt. Aan LEO verklaapte Liesbeth het geheim achter elke volksvertegenwoordiger: de fractiemedewerkers.

Liesbeth Stroobandt werkt in de Kamer als fractiemedewerker Justitie en Grondwet. ‘Ik volg een deel van de commissie Justitie en de commissie Grondwet op. Daarnaast komen er ook een aantal thematische dossiers uit de Senaat bij, en politieke vernieuwing. Fractiemedewerkers bereiden voor de parlementsleden alles voor wat op de agenda staat. *Wat zijn onze standpunten? Wat zijn de adviezen die zijn binnengekomen? Hoe kunnen we daarop reageren?* Ik bezorg hen een mail met per agendapunt een nota, zodat de parlementsleden perfect op de hoogte zijn.’

Hoe weet ze wat er in die nota moet? ‘Ik geef een voorbeeld: een wetsvoorstel van DéFI over het omgangsrecht tussen broers en zussen die geplaatst worden. Ik lees het en weet dat het plaatsen van kinderen een Vlaamse bevoegdheid is. Dan mail ik naar mijn collega in de Vlaamse fractie om te melden dat het bij ons op de agenda staat. Tijdens mijn opzoeken zie ik dat Lorin Parys er ook al iets over gezegd heeft. Ik bundel alles in een nota en vraag aan de Vlaamse fractie wat zij ervan vinden. Ik check ook met de parlementsleden

in onze Kamerfractie of de nota voor hen oké is. Dan wordt dat een eerste keer besproken in de commissie, komen er amendementen, worden adviezen gevraagd, enzovoort.’

Gestructureerd en onverwacht

Liesbeth startte in 2014 bij de Kamerfractie van de N-VA, eerst als persoonlijk medewerker en sinds begin 2016 als fractiemedewerker. ‘Het is de job die ik altijd al heb willen doen. Het parlement is een superboeiende omgeving. Onze fractie is ook een heel fijne om in te werken. Het is echt een team. Dankzij die sfeer doe ik de job graag. Dat zoets kan in het centrum van de macht, vind ik heel fijn.’

‘Je moet artikel per artikel in detail bekijken om zelf een standpunt te bepalen, terwijl je in de meerderheid weet dat je overal voor zult stemmen’

Het allerleukste vindt ze de afwisseling. ‘Aan de ene kant is het heel gestructureerd. Teamoverleg op maandag, commissies op dinsdag en woensdag, plenaire op donderdag, en vrijdag heb ik tijd om voorbereidend werk te doen of soms een Senaatsvergadering bij te wonen. Aan de andere kant kan een dag volledig anders uitdraaien dan verwacht, zeker als iets het nieuws beheerst zoals met corona.’

Het werk is wel anders nu de N-VA in de oppositie zit, merkt Liesbeth. ‘In de meerderheid is het moeilijker. Dan moet je echt kijken: zijn de andere partijen van de meerderheid het eens? Omgekeerd moet je ook loyaal zijn tegenover de anderen. Dat is niet altijd gemakkelijk. Maar in de oppositie is het vervelend dat je veel later van alles op de hoogte bent. Je moet ook artikel per artikel in detail bekijken om zelf een standpunt te bepalen, terwijl je in de meerderheid weet dat je overal voor zult stemmen.’

Vlamingen volgen

Wat ze vaak ziet terugkeren, is het verschil tussen Vlamingen en Fransstaligen. ‘Neem nu het terrorismeproces en ons voorstel om dat niet voor het hof van assisen te houden. De meeste Nederlandstalige partijen zijn het daarmee eigenlijk eens. CD&V en Open Vld zitten op dezelfde lijn als wij. Maar de Franstaligen willen wel assisen, en aangezien de meerderheidspartijen er geen akkoord over gemaakt hebben tijdens de onderhandelingen, moeten de Vlamingen volgen. Dat is frustrerend.’

Voor de verkozenen in de Kamer zijn fractiemedewerkers onmisbaar. ‘Die hebben enorm veel werk. Dan is het handig als er een nota is om van te vertrekken. Ook voor pas verkozen parlementsleden die niet altijd weten wat we in de voorbije legislatuur hebben gedaan. Als ze telkens van nul moeten beginnen: dat zou ondoenbaar zijn.’

Als fractiemedewerker doet Liesbeth meer dan nota's en wetsvoorstellen schrijven. ‘We gaan af en toe op plaats-

bezoek. Als je in het parlement blijft, heb je geen voeling met de realiteit. Dat geldt voor parlementsleden, maar ook voor ons als medewerkers. Ik heb nooit aan de balie gestaan of in het 'echte leven' gewerkt, zoals sommigen zeggen. Dan is het handig dat je met mensen uit het veld kan spreken. Zij geven ons ideeën van wat volgens hen anders en beter kan. Dingen die je niet kan weten als mensen je die niet komen vertellen.'

In actie

Stel dat LEO ook fractiemedewerker wil worden, wat moet hij dan kunnen? 'Flexibel zijn. Als ik over een uur telefoon krijg van een parlements lid met een idee dat hij nú in de pers wil, dan moet je in actie komen. Ook als dat op zondag of in de vakantie is. Je kan niet altijd zeggen dat het je niet uitkomt. Daarnaast moet je de goesting hebben om je op nieuwe dingen te gooien, om je op korte tijd in iets in te werken.' Moet je ook specialist zijn in je vakgebied? 'Dat is handig, maar het is geen garantie op kwaliteit. Je kan top zijn in je vakgebied, met een academische achtergrond zelfs, maar als je niet overweg kan met het politieke of het flexibele, dan lukt het niet.'

Dé vraag die elke lezer zich nu ongetwijfeld stelt: wil Liesbeth niet graag zelf parlements lid worden? De dossierkennis heeft ze immers al. 'Het parlementaire werk dat ik nu doe, zou ik graag doen. Maar er komt meer bij kijken. Je moet jezelf verkopen op de markt, je moet naar veel avondvergaderingen gaan, naar al die eetfestijnen in het weekend. Dat is een enorm engagement waarvan ik nog niet weet of ik dat wel zie zitten.' (lacht) ■

'We gaan af en toe op plaatsbezoek. Als je in het parlement blijft, heb je geen voeling met de realiteit'

MEER WAARDE

Wandelen in coronatijden

Wandelsport Vlaanderen vzw verenigt als erkende sportfederatie 325 Vlaamse wandelclubs en ruim 62.000 aangesloten leden. Vóór de coronacrisis stonden de Vlaamse wandelclubs jaarlijks garant voor ongeveer 1.400 georganiseerde wandeltochten. Maar al zeker tot 14 februari zullen er geen officiële wandelingen van Wandelsport Vlaanderen doorgaan.

Toch bieden heel wat wandelclubs een mooi alternatief aan in de vorm van permanent bewegwijzerde wandelomlopen. Al die tochten, mooi gerangschikt volgens provincie en einddatum en met vermelding van de startplaats en het aantal kilometer, vindt u terug op www.wandelblog.com.

Overheid + Markt

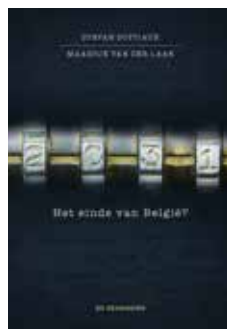
Weten onze politici nog wat de rol van de overheid is en tot waar hun verantwoordelijkheid gaat? Kan, moet of mag de overheid een rol spelen in de transformatie van de economie? Wat wordt beter overgelaten aan de dynamiek van de markt? En welke principes van goed bestuur moeten ons daarbij leiden?

Ivan Van de Cloot, hoofdeconoom van denktank Itinera, houdt een pleidooi voor een overheid die opereert vanuit een vertrouwen in de burgers en ondernemingen, en die zich focust op de waardevolle taken die de markt of het private initiatief niet realiseren. Markten kunnen falen, net zoals overheden dat kunnen. Maar een land kan zich met goed bestuur, zowel binnen de overheid als de markt, onderscheiden. Het is dus van belang om het beste van beide werelden te maken. *Overheid + Markt, Het beste van beide werelden* is verschenen bij uitgeverij Pelckmans.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: 'Hoe noemt men de achttiende-eeuwse grondleggers van de economische wetenschap en voorstanders van

een laissez-faire-economie?' Stuur uw antwoord voor 14 februari naar LEO@n-va.be of naar N-VA, Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Het einde van België

Wat als de grondleggers van België in 1831 besloten zouden hebben dat de grondwet na 200 jaar automatisch zou vervallen? Welke staatsvorm zouden we dan kiezen? De monarchie? De republiek? Welke grondrechten? Zou België behouden blijven? En zo ja, in welke vorm?

'Het land zoals het vandaag bestaat is dood', lieten grondwetspecialist Stefan Sottiaux (KU Leuven) en historica Maartje Van der Laak (VUB) alvast optekenen in *De Tijd*. Ze stelden vast dat we in dit land geen politieke cultuur hebben, 'geen verzameling van verhalen die de waarden achter onze wetten duidelijk maken', en besloten dan maar een spannend jeugdboek over de materie te schrijven.

2031, het einde van België? werd uitgegeven door uitgeverij Eenhoorn en telt 463 pagina's.

2x gratis

Twee lezers krijgen van ons een exemplaar van dit boek. Ze moeten

wel het juiste antwoord kennen op de vraag: 'Welk charter uit 1312, ondertekend door hertog Jan II van Brabant, wordt ook wel de eerste grondwet van Brabant genoemd?' Stuur uw antwoord voor 14 februari naar LEO@n-va.be of naar N-VA, Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Nieuwe cultuurzender: Podium 19

'Als Mozes niet naar de berg kan, komt de berg wel naar Mozes', moeten de zeven grote Vlaamse kunstinstellingen gedacht hebben. Samen richtten ze daarom een nieuwe cultuurzender op: Podium 19. Vlaams minister van Cultuur Jambon maakte er 460.000 euro voor vrij.

Podium 19 is een gezamenlijke, virtuele zaal, waar producties worden gebracht zolang het coronavirus de cultuurhuizen op slot houdt. Alle disciplines komen aan bod: pop en rock, klassieke muziek, podiumkunsten, kinderproducties, literatuur, jazz en wereldmuziek. Sinds 21 januari kan u Podium 19 bekijken via Proximus Pickx (kanaal 19), Telenet TV (kanaal 99), Orange TV (kanaal 20), en via de website en app van VRT NU. De programmatie ontdekt u op www.podium19.be.

Joost Houtman zoekt in deze columns een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM EEN VOLK ZO VOLKS IS

Een rijmend bewijs uit het ongerijmde

Joost mag weten wat Joost op deze pagina doet? Wel, deze Joost schrijft en dat doe ik in eigen naam, maar soms ook onder een *nom de plume*. Zo pleegde ik bijvoorbeeld een thrillertrilogie onder het pseudoniem Sten Treland en af en toe 'leen' ik mijn pen. Dan mag Joost het dus niet weten, maar het als *ghost* wel schrijven. Ach, een schizofreen is nooit alleen. Of ik schrijvenderwijs worstel met mijn eigen identiteit? Nee hoor, maar dat 'identiteit' me mateloos intrigeert, is wel 'eeng faait da just is' om het in mijn moedertaal, het Antwerps, te zeggen. En ook die achtergrond maakt integraal deel uit van mijn identiteit.

Identiteit rijmt op individualiteit. En op complexiteit. En ja hoor, ook op veelheid! Identiteit deel je immers ook met vele anderen. Met Philip Roose dompelde ik me in *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* volledig onder in de Italiaanse identiteit. Waarom zijn de Italianen zo bijgelovig; blijven Italiaanse mannen tot voorbij hun dertigste bij La Mamma wonen en zijn ze allergisch voor alles wat de staat dicteert ... en waarom moet in alles dat verduvelde 'fare bella figura' nagestreefd worden? Op de avond van de boekvoorstelling van *Bella Figura*, zeg gerust 'die avond en die Roose', werden al meteen wilde plannen gesmeed voor een opvolger. In welk volk zou ik na de Italianen mijn tanden zetten? Het antwoord bleek evident. Met Bart De Clerck trok ik vervolgens *back to the roots*. Samen met Bart De Wever, Luk Wyns, Michael Van Peel, Marc Van Peel, Annick De Ridder en vele anderen gingen we in *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn* op zoek naar de ziel van de Antwerpenaar.

**EEN ANTWERPENAAR
VOELT ZICH IMMERS
VOOR ALLES
ANTWERPENAAR.
DAT IS DIENS
IDENTITEIT.**

De wakkere lezer zal opmerken dat er een verschil bestaat tussen de identiteit van een Italiaan en die van een Antwerpenaar. Het een is een nationaliteit. Het andere niet. Maar is dat niet detailkritiek? Of een foute spelling van het historische lot? Een Antwerpenaar voelt zich immers voor alles Antwerpenaar. Dat is diens identiteit. Dat woord rijmt dan wel op 'nationaliteit', het valt er niet per definitie mee samen. Wat dan weer een bewijs uit het ongerijmde is ...

Het niet zo nationale elftal

Als het over nationaliteit gaat is het altijd interessant om de belangrijkste bijzaak ter wereld er bij te halen: voetbal. Daar treffen nationaliteiten elkaar: Fransen tegen Spanjaarden, Russen tegen Duitsers en Brazilianen tegen Argentijnen! Op de Schotten, Welshmen, Engelsen en Noord-Ieren na valt er op Planeet Voetbal echter niet veel identitair heil te halen als je geen erkende natie bent. *Quid* Sardinië, Corsica, Catalonië of Baskenland? Hoewel, hoewel. Je zou kunnen zeggen dat Athletic Bilbao het officieuze Baskische elftal is, want sinds 1912 speelt deze club die in de Spaanse hoogste divisie

uitkomt enkel en alleen met Basken. En dat FC Barcelona de Catalaanse honneurs waarneemt. Toch zijn dat geen echte nationale elftallen.

Toch bestaat er een Catalaans nationaal voetbalelftal, maar dat wordt als dusdanig niet erkend door de FIFA. Regio's en etnische minderheden die zichzelf wel als land zien, maar zich niet bij FIFA kunnen aansluiten, kunnen terecht bij het CONIFA. Europese CONIFA-coryfeeën zijn Noord-Cyprus, Karpatalya

(Joost weet dat dit het door etnische Hongaren bevolkte Oekraïense gebied Transkarpatië is), Occitanië, de Saami, het eiland Man, Padanië, het graafschap Nice ...

In de volgende afleveringen van deze reeks waag ik mij aan een literair CONIFA en zoek ik in navolging van mijn eerdere boeken telkens een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. In het volle besef dat een identiteit niet op één blad te vatten is. Waarom de Basken zo Baskisch, de Gibraltaren zo Gibraltarees, de Korfioten zo Korfiot zijn? Kortom, waarom een volk zo volks is? Joost mag het weten!

Joost Houtman is auteur van onder meer *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Hij werkt volop aan een opvolger in deze reeks met Frankrijk als lijdend voorwerp. Joost Houtman is geen lid van de N-VA en schrijft deze column in alle onafhankelijkheid.

TIJL EN NELE

Vrijgevochten duo

Wie Tijn Uilenspiegel zegt, denkt vanzelf aan Damme en Charles de Coster. En aan Nele, natuurlijk.

Nochtans is Tijn helemaal niet van Damme. De eerste Tijn-verhalen verschijnen rond 1500 in Duitsland. De middeleeuwse Tijn is een schelm die vooral anderen voor de gek houdt. Hij vormt de basis voor veel volksverhalen rond hetzelfde personage.

De Tijn Uilenspiegel die wij kennen, is een product van de Franstalige schrijver Charles de Coster. In *La Légende et les Aventures héroïques, joyeuses et glorieuses d'Uilenspiegel et de Lamme Goedzak au pays de Flandres et ailleurs* (1867) is Tijn een Vlaamse vrijheidsstrijder die tegen de Spaanse overheersers

vecht. Hij krijgt daarbij de hulp van Lamme Goedzak (een uitvinding van De Coster) en Nele.

De Tijn Uilenspiegel van Charles de Coster is meer dan een deugniet. Hij is een sociaal bewogen figuur met een sterke drang naar zelfbeschikking. Net zoals De Coster heeft Tijn Uilenspiegel een vrijgevochten en vrijzinnige, antiklerikale levensvisie.

De Vlaamse Beweging heeft zich de Tijn Uilenspiegel van Charles de Coster helemaal eigen gemaakt. In menig Vlaamse huiskamer vind je beelden of afbeeldingen van Tijn en Nele. Het iconische duo gaf in Vlaanderen zijn naam aan talloze toneelverenigingen, jeugdbewegingen, restaurants en cafés en aan een uitgeverij.